

Ông nọ bà kia - Truyện Trạng Quỳnh

Quỳnh có mấy người tập tễnh công danh nay cậy mai cục nhờ Quỳnh gây dựng cho, may ra được tí phẩm hàm để khoe với làng nước. Một hôm, Quỳnh ở kinh đô về, sai người mời mấy anh ấy lại bảo: - Giờ có dịp may, nào các anh có muốn làm ông nọ bà kia thì nói ngay.

Thấy Quỳnh ngỏ lời thế, anh nào cũng như mở cờ trong bụng, tranh nhau nhận trước.

Quỳnh bảo:

- Được các anh về nhà thu xếp khăn gói, rồi lại đây uống rượu mừng với ta, mai theo ta ra kinh đô sớm.

Anh nào anh nấy lật đật về nhà, vênh váo, đắc chí lắm, có anh về đến cổng, thấy vợ đang làm lụng lam lũ liền bảo vợ:

- Ít nữa làm nên ông nọ bà kia, không được lam lũ thế mà người ta chê cười cho.

Vợ hỏi:

- Bao giờ làm quan mà khoe váng lên thế?

- Nay mai thôi, sắp sửa khăn gói đi mai đi sớm!

Nói xong, lại nhà Quỳnh đánh chén. Anh nào anh nấy uống say tí rồi mỗi anh nằm một xó. Đến khuya, Quỳnh sai người đem võng, võng anh nọ về nhà anh kia, anh kia về nhà anh nọ, nói dối rằng: Say rượu ngộ cảm phải bôi dầu xoa thuốc ngay không thì oan gia!

Các "Bà lớn" đang mơ màng trong giấc mộng, thấy người gõ cửa mà nói những chuyện giật mình như thế, mắt nhắm mắt mở, tưởng là chồng, ôm xốc ngay vào nhà, không kịp châm đèn đom đóm, rồi nào bôi vôi, nào xoa dầu, miệng lầm bầm: "Rượu đâu mà rượu khốn, rượu khổ thế! Ngày mai lên đường mà bây giờ còn sai như thế này! Nhờ phúc ắt có làm được ông nọ bà kia thì cũng lại phiền tôi thôi!"

Xoa bóp cho đến sáng, nhìn thì hóa ra anh láng giềng, các bà ngăn người mà các anh đàn ông kia lại càng thẹn, vội cúi gầm mặt xuống cúi thẳng. Về đến nhà, thấy vợ mình cũng đang đỏ mặt tía tai lại nói ngay:

- Ai ngờ nó xỏ thế. Tưởng ông nọ bà kia là thế nào. Thôi từ nay cách đến già!